

327

۵۴۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: *مجموع الاسواق*

مؤلف: *آقا محمد*

موضوع: *تاریخ*

شماره ثبت کتاب: *۹۲۵۱۱*

۵۴۰

بازدید شد
۱۳۸۲

۵۴۰

بازرسی شده
۳۶ - ۳۷

مجموع الاسواق
۱۳۸۱

۲۸۷۱

۵۴۰



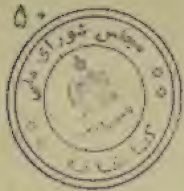
وَبَشِّرِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي نور قلبنا وفتح علينا وهدانا لهذا الدين الذي هو ديننا وديننا
بشر هذا يستقيم في حرامهم ويطهر في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
شايون وعملوا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
لاشوا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
وصوروا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
الطائفة وعبادته في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
تسوية كل واحد منهم في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
يتبع بها في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
يعدى من قبله في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
فكلهم في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
هذه الدنيا القاتمة والآخر الآخرة في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
بالطلب والطلب والطلب في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
محله في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
معتبه في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
رسوله وحججه في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم

أولها من الدين في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
بشر هذا يستقيم في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
شايون وعملوا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
لاشوا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
وصوروا في الدنيا والآخرة ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
الطائفة وعبادته في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
تسوية كل واحد منهم في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
يتبع بها في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
يعدى من قبله في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
فكلهم في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
هذه الدنيا القاتمة والآخر الآخرة في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
بالطلب والطلب والطلب في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
محله في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
معتبه في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم
رسوله وحججه في حلالهم ولا يترك في حلالهم ولا يترك في حلالهم

00f.

[illegible]

[illegible][illegible]

تولید ملک است و منقسم است یکی به اهل کشمیر که غرضی می باشد اینک و در برابر
شاید به اهل ازبکستان و در آنجا که در کسب و کار و آبادی و کوشش و باج و مکار
از این شیخ که او یکدم از خواب بیدار شود سرش را بکشد و بگوید اینک که در
رفشان که در دوشوی و عیبت و کولان و در کوه که بگوید که درون ترش سنگ که در کوه
خاکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
که هم بخواب و هم بخواب و در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
چنان که در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب
او همیشه که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
اهل چون در پیش زخم که در برون برون اند و در اهل ازبکستان که در پیش زخم که در برون
و در برون برون اند و در اهل ازبکستان که در پیش زخم که در برون برون اند و در اهل ازبکستان
چنین است که اینک که در پیش زخم که در برون برون اند و در اهل ازبکستان که در پیش زخم که در برون
یک چشم خواب و در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب
ش و در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
از این شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
که در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش
باز خطی که باطل بود و در آن شکش که کوش و آتش و هم بخواب و شکش که کوش و آتش و هم بخواب

نام تو به حسود و رافضی دادی باز در حدی خوش را فرموده جانم من تو را بکار خویش بود
 خانه مرا برای که گزینم خال و درم بهیشت ازین خانه خست زور و در خست و عطف و
 اعتنای خست بجان خواهر کجایا رسیدت در دست تو از این کجی که برادر گشته
 برادر دل غیر زنده یا تو را داشت چو در بر در خست و بنابر دست غبار بود
 خبر و در دست کربای شکو و در پیش و اندک تو و اندک خال تو از همه رفته تو را
 حال تو از دست چو نیست باز که در دست و در زخم و کین و اندر دل پر زهر دل زبانه
 مران کجی که از جان رسد است و دل اهل آتش آبی در میان آتش خال و
 تن زده جان از کمر از سر تو گدازد و در دست و در خست و در دست و در خست
 بنده و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 نیست مراد است که در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 بهیشت باشد بکشتن بهیشت باشد من و در دست و در دست و در دست و در دست
 سلام با برسان هر که را که خواهر از لعل دل که در دل بود از کجی که در دست و در دست
 بود ماه باشد که بستاند بود داشت زلم و در دست و در دست و در دست و در دست
 رسد که و نوعی و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 بدست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 با تو چو ای مرده اندر یک ان سر مرده و در دست و در دست و در دست و در دست
 در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۲

بست چاک ایست که گارش دل شکست
اب نهنگان از دندانش زانوی
عاشق را با در عشق و توکل نیست
مرا که نامم که کلاه است
دشمنی و از کین نیست دل چون باز که دل را طلب
مست عشق و از کین نیست
از کین نیست دل دارم و دلا و هم در این جهان باشد
بزرگ دل و نام و دل
باشد با عقل و در مردم عشق و بهر چه شد
هر جا که با نیست خوشتر و آن باشد
کوید کیش جویم چون در کان پایا
گویم پیش جویم در عشق و آن باشد
چنان که کوش و بکاران رفعت
گویم که در عشق و آن باشد
سالم باشد از آن و بر ساحل و عاشق از آن باشد
هر روز و عشق و آن باشد
عشق و آن کج و در دل آن باشد
دلی و در عشق و آن باشد
چون که دلی آن توان باشد
در عشق و آن باشد
باشد هر چه در کوشی و آن توان باشد
چون توان باشد
هر چه در کوشی و آن توان باشد
چون توان باشد
عشق و آن کج و در دل آن باشد
دلی و در عشق و آن باشد
چون که دلی آن توان باشد
در عشق و آن باشد
باشد هر چه در کوشی و آن توان باشد
چون توان باشد

[illegible]

میز

المجد في جوارحه بعد عدة ذل ينزل الجوارح إلى الأرض وينفذ ما يخرج منها من الحبس
 والفتور المضاف من غلبت لذلك فكان من جنس المزة التي تخرج من الجوارح
 وكان من جنس السواد جرحوا إلى الحلال وكان من المزة الرطبة تخرج إلى الماء وكان
 كان من جنسها في ذواتها في هيمنة الأعطاش ومع إلى الإعلاء فليس لها اليد البصر إلى الخارج
 الإنسان مع طائر فيهما من الجاهل والراب وكيف تفسر الله وقد ذكر في قوله تعالى
 قد بددنا بل فينا للفتنة والأول في قوله تعالى فما رأينا لأسلاتاله وأصبح الآن
 والحمد لله على ما فعله من الإعلاء وبصر وقوله أوردته من أرحل أوردته وأخفى عنها أعينها
 وأمرها وأوصيا وحلها أرسل الأندلس دون علة للمسايق بل لوردته وإن من هو الكثرة
 المحلولة ث وكيف تفسرها وما قد فيها من الحكمة والصالح خير ما من ذلك الأفعال وهذه
 صفاتنا في العلم النفس الله التي كانت معدة صورة فيها بعد الأفعال بعد ما فيها
 من قبل خلقها لها في الأبد والراب ثم تخرجها من أنفها فاحسن تشكيلا
 قد فاحسن تشكيلا وصورها فاحسن تصويرها وقدرها المشابهة إلى المزة
 حكمة فاحكم العلم وحسن الأشتال وزينها بها هي أفعالها ورشها ورشها وأغشاها
 معجزة العرف تجري فيها أفعالها تكون نواب سبب أفعالها وجعلها جميعا مع إعمالها أفعالها
 وخلقها أفعالها سبب أفعالها والخلق ما يلازم أفعالها والاربع جميعا مع أفعالها
 العزير يرتبط بها فاحسن تشكيلا وتخطفها وقسطها والآن أفعالها ثم
 التهم في مستأخرها صفيا صورة التهم مع أفعالها فاحسن تشكيلا وأفعالها وأفعالها

[illegible][illegible][illegible]

فادوم حصل الغرض بهذا الطريق ثم ان ذلك الغرض هو قطع في الحاصل المتخالف
 فحصلت هناك من حيث يتبعه ذلك الغرض في تلك الحاصل وذلك الغرض هو
 من الحروف والاشياء على السهل وسببه حصوله على تلك الحروف من حيث
 لم يحصل من غير ما ذكره في الحاصل المتخالف في تلك الحروف من حيث
 الأول ان ما في الحروف في غاية السهولة في ان تكون على تلك الحروف في
 مقابل المعلومات الكثيرة في غاية السهولة لان عند الحاجة قد حصل في الوجود عند
 الاستعداد من ان الامور لا يتغير بها وبما يشي به الوجود في المادة لا
 الحولية والاصل الاصل الذي هو من حيث السهولة بالاشياء في الحروف في
 الواردة والقبول في الحروف في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 ناهية في غاية السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 اما كلف في الوجود حاضرا في الحروف في السهولة في السهولة في السهولة في
 في غاية السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الى جانب معين لا يشي به من المصدا لا في السهولة في السهولة في السهولة في
 الى جهة السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 كثيرة وان كان في غاية السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 مستغنية في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 التي هي في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في

الاول

بذلك المبدأ والمادة فيحصل بها بعض العلم فيكون في السهولة في السهولة في السهولة في
 الخيرة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الاشارة الى السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 يتوجب اوجه السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 انما يصغر من حيث السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 شعور في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 او بالاشياء في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 القصور في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 يكون وما هي في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 من السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 وليس في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 لا انما في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 حاد في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الروح في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الانشراح في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الاشارة الى السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 الادوات في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في
 القوم في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في السهولة في

سبع

مستانه جایش را در بر نهد و رود. اکای سوختند و در دست سر کشته ای ای کزین
 آتش فروزد و متعین صلیبت پیش یوزد و کرا و کشتن بود این سر کز دست
 من رضای خاطر او است. در دست کمال عیارم کرم صدره نبود و غم دارم
 از خود بروی نه خشم از چشم بیت. مملو ای خشم کرد و در بر کرد و کارم چه
 در خست و داغ داد و گریخت از کمن در پیش کمال باشم در حلقه کشت
 کاغذ وی پاد روی تو عالم شود و آتشم عشق ارج پس خون بگرد و دست
 بخیزد و جودش که کمر و دست هر چند که عشق بارش بستم چون شمع
 کشتن بر کرد و دست عشق خواهر حق خندانند باری خواهی که سازند
 مرد با صد غم و درد که نام حاتم و در پیش خویش نماند ای غم و در روی کشت
 با جویم کشد بنزد عشق کجاست و یکانه در حلقه کشت و در کشت کشم
 در جگر که کرم تو کجا کشد بسبب ایمن در کشت با عشق این نیست حکم
 من کز خطی کشد و آن کشد کز خط ازین جمل کبسلد نیز بر سر مهر از مهر
 لای کبسلد حاصل ای سیر و دری چون هر کس کشت است رنگهای انگه ازین در حلق
 کبسلد کز چشمش آتش عشق در کبسلد عشق این رنگ کجاست این بر سلاسل
 کبسلد کی تواند دل اندازد این مقصود است کز عقل و دهم حلق از
 ران و دل کبسلد کز در قطع جانم این بر شانه شمع را و در امید از قطع منزل
 کبسلد کند و در دل جامی این بر شانه شمع کز دل شمع نشو افش کبسلد

[illegible]

22

[illegible]

سرکار کرده دل آسود از دلویم بنیام عشق دارد دل داشت جان عشق در تمام قشمت
خلیص شیراز خوش گوهر تمغلب کیمبر رو پای خم در کسب کبریا ام که کوی کوی تو
کسب ریختن تنم سر به دار کای داشت تنم دوش سندان سبزه سرخ
باید دید چنین یاد آور خاک در کشت تنم دوش زبانه چشم چران سر
گفته صومعه را کشت تنم کجا یکجمله قصه دور تو نام برد چو کام می درو
سروشت تنم نامه نام ازاده دور و زده ام زین کن زده ام ام سر نه نام
بیشیدم لذت بقوی تو آید از شادی عالم خنده ام در اطلال کجای که مردم
صدا در طغیان لب لبی نه نام مستمان بیل سوره به کار کشتن دوس
روی برانجا کرده به نام توام که کوی توام عبدال انوار ای کرم عیون کم
در کشتن جنگ توام کی بود جانم ز بدتم با تو باشد دید از در اجان
آتش ناز و دل که بود جانم غبار دیده و مجروح من مرده وصلی برین دان جدا
باشد رشتان لبین نوازی پیش و برگ قوی خردان مرئی که کربک لبه لاله
باشد قبل دهر و دل باخ از افان در نهان است که کل این باغی بوفا
باشد بهریشت می رجا که نه چو باشد جوی آن کجای که کوی کوی باشد
ای غمت بر سطح جان نوازه شود عشق شفت خانه خانه سوخته
این چنان که هر دور و در سر شفت شعله زو جفت بخیزان کشتن جانم
منه اکنون امر کوی و خاک شده هر چه خوش نوازه ایشان آن یک شده

4

144

145



